

[Haunstrup Clemmensen.]

økonomiske politik. Vi har på ny hørt tanken om obligationsrationering fremhævet med en vidunderlig tyrkertro på, at det nok skulle hjælpe. Vi har fået en næsten malerisk skildring af det tårnhøje renteniveau, Danmark har i modsætning til udlandet. Tror hr. Per Hækkerup, og tror socialdemokratiet virkelig på, at det danske renteniveau ville blive væsentlig nedbragt, hvis man gennemførte en obligationsrationering, der undtog måske de 80 eller 90 pct. af udlånsmassen? Det er naturligvis ikke saglig muligt, og man risikerer da også, hvis man yderligere vanskeliggør udlån obligationsmæssigt til en række af de mindre områder, sommerhuse, eller hvad det ellers kan være, at mennesker, der måske ellers ville have købt obligationer, i stedet for bringer penge netop i udlån til disse ting, og så er vi jo lige vidt. Så når hr. Per Hækkerup er så sarkastisk over for en tidligere professor i nationaløkonomi, skulle han måske hellere selv genopfriske nogle af sine nationalekonomiske børnelærdomme; så kunne det godt være, han erkendte, at i det med efterspørgsel og udbud nytter det ikke blot at nedskære på det ene område, hvis det får følger på det andet område: hvis det er således, at efterspørgslen efter obligationer også bliver bragt ned, er der ikke vundet så forfærdelig meget på disse felter.

Så var der spørgsmålet om finanspolitikken. Jeg forstår, at stramningen af finanspolitikken ikke havde bragt de ønskede resultater, det var vist hr. Per Hækkerups vurdering. Vi fik med den diskretion, som hr. Per Hækkerup jo også tid efter anden, om end ikke så ofte, bringer i anvendelse, ikke nogen rigtig vurdering af, hvordan det var gået i dette land, hvis socialdemokratiets finanspolitiske linje var blevet fulgt, hvis man havde taget en væsentlig mindre udskrivningsprocent; vi fik ikke at vide, om det så var gået væsentlig bedre med renteniveau, med prisniveau og med alt, hvad der ellers har sammenhæng med den økonomiske politik.

Jeg efterlyste i mit første indlæg spørgsmålet om, hvilken stilling socialdemokratiet egentlig havde til udskrivningsprocenten. Det kan da ikke være aggressivt at spørge derom nu her, bogstavelig talt få dage før EDB-anlæggene og andre skal have besked

om, hvilken udskrivningsprocent der skal anvendes. Der var hr. Per Hækkerup egentlig ikke så bombastisk. Men jeg forstod, at vi var kommet ud i et uføre, og det var selvfølgelig udelukkende regeringens skyld. Denne maleriske evne til at male alt i sort og hvidt har vi jo beundret ved mange lejligheder. Derfor tør vi ikke anbefale, sagde hr. Per Hækkerup, at slække væsentligt eller at slække, sådan omtrent tror jeg ordene faldt, på finanspolitikken. Jeg ved ikke rigtig, hvilket enten-eller der gjaldt. Er det således, at socialdemokratiet går ind for en udskrivningsprocent på 91, således som forholdene er i landet, eller er det således, at man ikke gør det? Det kan da vel ikke tænkes, at landets største parti ikke er nået frem til et standpunkt ganske konkret til, hvilken udskrivningsprocent der i det hele taget skal anvendes. Jeg synes, at om muligt endnu større klarhed ville være på sin plads.

Så fik vi til sidst ligesom følelsen af, at nu skulle der lige en understregning til, en markant afslutning på talen; det kender vel enhver taler lysten til tid efter anden. Der var hr. Per Hækkerup inde på spørgsmålet i forbindelse med en diskussion med statsministeren om, hvorvidt socialdemokratiet kan bringe noget nyt, og hr. Per Hækkerup sagde med velbegrunnet beskedenhed, at hvis socialdemokratiet — jeg lægger megen vægt på dette hvis — kan bringe noget nyt, kunne det da kun være en forbedring, idet det da ikke kan gå ringere end med den nuværende regering og dens økonomiske politik. Var det nu ikke lidt stærke ord i oktober, for at citere hr. Per Hækkerup fra et tidligere indlæg? Er det virkelig i et land med fuld beskæftigelse, med en højere levestandard end nogen sinde før, med udsigt til en fortsat produktionsstigning, med en større boligproduktion, end der overhovedet nogen sinde har været i landet, er det dog en rigtig, en rimelig, er det en forsvarlig udtalelse, at det overhovedet ikke kunne gå ringere med den økonomiske politik? Står de ord virkelig fast som socialdemokratiets ordførers saglige vurdering af Danmarks økonomiske situation netop nu? Mon ikke hr. Per Hækkerup skulle vende tilbage til det rollefag, der føles meget mere naturligt for ham, det lidt venesøle, det lidt milde. Det var jo således, at hr. Per Hækkerup